

Posudek na bakalářskou práci Dany Tregerové

JIŘINA HAUKOVÁ-PUBLICISTKA

Jiřina Hauková (1919–2005) čeká stále na své literárněhistorické zvěcnění v hlavních směrech své umělecké tvorby, tj. jako básnířka a překladatelka. Důvodem je zřejmě pořád ještě krátký odstup od uzavření jejího díla, které je současně „poetologicky“ vzácně soustředěné, navzdory vnějším publikačním překážkám vnitřně kontinuitní, nevázané na politické okolnosti virulentního dvacátého století, a není reflektováno ani v dílčích monografických nebo materiálových studiích. Co máme dosud k dispozici, jsou dobové recenze a několik nekrologů.

Bakalářská práce Dany Tregerové je pokud vím prvním rozsáhlejším pokusem o podrobnější analýzu díla J. Haukové a věnuje se té etapě básnířčiny tvorby, která vlastně zůstávala skryta i většině odborně zaměřené literární veřejnosti, tj. novinové publicistice z let 1935–1943, již tvoří příspěvky do přerovského deníku *Obzor* (do roku 1941) a do brněnsko-pražských *Lidových novin* (od roku 1940), kdy bylo Haukové cca 18 až 23 let.

Dana Tregerová koncipuje své téma dle těchto dvou tiskových tribun (kromě nich registruje ještě několik příspěvků do týdeníku *Eva* z let 1942–1943). Probírá se chronologicky začátky J. Haukové v *Obzoru* a v excerpovaném materiálu se zaměřuje na články o kulturní problematice, které charakterizuje žánrově a nakonec o nich pojednává dle jejich námětu či tématu. Současně si všímá postupně se rozvíjejícího spisovatelského talentu J. Haukové, jež vystihuje přesunem od formátu zprávy či referátu k fejetonu a sloupku.

V navazující či prolínající etapě v *Lidových novinách* ukazuje autorka bakalářské práce J. Haukovou už jako vyhraněnější publicistku, která si v rubrikách *Žena a svět* nebo *Móda a společnost* nachází konstantní témata, kterými během dvou let stránky deníku výrazně profiluje, jako je postavení ženy ve společnosti, emancipace, květina a příroda či kultura bydlení. D. Tregerové to umožňuje přiblížit „obraz ženy“ (s. 30) jako průmětu společenských nároků či očekávání a kulturních či civilizačních ideálů, inspirovaných uměním (Ibsenova Nora), stejně jako symbolu rodinné harmonie, životu ve městě a na vesnici, nebo ženy jako čtenářky nekomerční beletrie.

Práce D. Tregerové je opřena o široký materiálový výzkum, soupis článků (s. 47–53) doplňují excerpta dalších statí, které nebyly už předmětem autorčina zájmu, ale které ukazují značnou autorskou kapacitu mladé J. Haukové.

Práce bohatě splňuje nároky kladené na žánr BP, její autorka postupovala systematicky, poctivě a sebekriticky, a výsledek může sloužit dalšímu poznávání díla J. Haukové. Rád ji proto doporučuji k obhajobě.